

[Glensgård]

Nu siger skatteministeren, at man har opnået et forlig hen over midten i dansk politik. Ja, det har man. Man har igen lokket centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti i fedtefadet, og vi har så kun at håbe, at det nye minikraftcenter må markere sig ved, at nu skal denne skillelinje op her i folketinget, nu skal socialdemokraterne have lov til alene sammen med de andre røde at ødelægge samfundet. Denne skillelinje skal op, det er nødvendigt, for at det kan gå op for befolkningen, hvad der rent faktisk sker herinde, for befolkningen går i den vildfarelse, at det nok ikke er så galt, når det foregår hen over midten i dansk politik.

Det var et udmærket oplæg, skatteministeren kom med – ja, selvfølgelig ikke indholdet, men det var udmærket til at markere en skarp linje mellem de røde og så os andre, som er selvtænkende. Det var udmærket, og jeg håber så på, at dette minikraftcenter nu fremover kan sørge for, at vi ikke får disse småforlig hen over midten i dansk politik. Skulle det så på et eller andet tidspunkt gå så ulykkeligt, at denne minikraftblok på 53 mandater må gå sammen med socialdemokratiet, er det klart, at skillelinjen er flyttet, men endnu i hvert fald ser det ud til, at minikraftcenteret har fundet ud af, at denne skillelinje skal op. Vi har set det ved lejeværdien, og vi har set det ved den amtskommunale grundskyld. Det er lykkeligt for samfundet, at den linje nu kommer op, og så er det også lykkeligt forhåbentlig, at det er sidste gang, vi ser nogle af minikraftcenterpartierne i det samarbejde, der er lagt op til her.

Hr. Bollmann sagde, at han hele tiden havde arbejdet på så høj en grænse som overhovedet muligt. Hvem har han arbejdet sammen med? Med dem, der ikke ville have hævet grænsen. Det er da en underlig måde at lave forlig på. Man kunne da først se, om man kunne samarbejde med dem, der gerne ville have hævet grænsen, og se, hvor langt man kunne nå, og derefter kunne man gå til de andre og sige: kan vi få denne grænse hævet? Hvad skete der? Fremskridtspartiet fremsatte et forligstilbud, som kun var en regulering af beløbet, hvilket vil sige, at beløbet var kommet op i nærheden af 80.000 kr. Men nej, kristeligt folkeparti og CD havde fået fødderne ned i fedtefadet og kunne ikke komme op af hængedyndet, de var bundet af de 70.000 kr. Det er de faktiske resultater af

det udvalgsarbejde, der er foregået i folketinget. Og som betaling for denne fastbinding i hængedyndet fik de så, at de ikke måtte stemme for lovforslag nr. L 21. Det er en underlig form for betaling, og den er i hvert fald besk.

Anders Andersen (V):

Det var skatte- og afgiftsministerens bemærkninger, der gjorde mig lidt urolig. Skulle ministerens bemærkninger forstås på den måde, at ministeren var parat til at stramme loven yderligere og dermed øge uretfærdigheden over for mange selvstændige virksomheder her i landet? Jeg vil gerne have at vide, om det var det, ministeren ville lægge op til fremfor at lægge op til en mere retfærdig behandling.

Så synes jeg nok, ministeren omgikkes revisorforeningen eller enkelte revisorer i revisorforeningen med en vis letsindighed. Det er formodentlig ikke ukendt for ministeren, at der i alle de år, vi har haft afskrivningsregler, har været skatteydere, der måske ikke har brugt afskrivningsreglerne så fornuftigt, som det kunne være rimeligt. Men det er vel ikke ministerens opfattelse, at man skal lave ordninger for at begrænse de enkelte skatteydere dispositionsmuligheder med hensyn til afskrivningerne. Som det allerede har været nævnt, kan man, hvis man har under 55.000 kr. i forbrug, stadig væk nedskrive til 0, men hvis man har 56.000 kr. i forbrug, kan man også nedskrive til 0, hvis man har nok af afskrive på. Så den argumentation, der føres frem fra enkelte revisorers side, er en usaglig argumentation, og jeg vil opfordre skatte- og afgiftsministeren til ikke at bruge den slags usaglige argumentationer; det løser nemlig ingen problemer.

Hagen Hagensen (KF):

Først en enkelt bemærkning til hr. Karl Nielsen, der sagde, at jeg brugte en vending om, at det kunne virke som en slags dobbeltbeskatning. Jeg er ganske enig med ham i, at det er en udskydning af afskrivningen, men det, at man tager af de penge, man har sparet op, og når til det resultat, at man ikke i det pågældende år kan afskrive, kan for den enkelte komme til at virke, som jeg sagde, som en slags dobbeltbeskatning. Vi er enige i